

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Scénář k rozhlasové reportáži

Petr Eliáš

„Inženýr Petr Eliáš byl člověk cílevědomý, spíše introvert. Měl jasnou představu o svém životě. Svoje přání sloužit ostatním si naplnil skrze povolání duchovního, i když to v době kdy žil, nebylo vůbec jednoduché.“

Aneta Kábrtová, Jakub Křen, Lukáš Novotný, Nikola Greššová, Sylva Neradová
Pod vedením PhDr. Petra Středy, Ph.D.
ZŠ Pardubice-Polabiny, npor. Eliáše 334

- V úterý 31. března 2015 jsme navštívili pana Bohuslava Eliáše v jeho libereckém rodinném domě, abychom se jej vyptali na životní příběh jeho bratra Petra Eliáše, který emigroval za dob socialismu. Jeho příběh určitě stojí za vyslechnutí, neboť vypráví o cestě za jeho celoživotním snem.
- Inženýr Petr Eliáš byl člověk cílevědomý, spíše introvert. Měl jasnou představu o svém životě. Svoje přání sloužit ostatním si naplnil skrze povolání duchovního, i když to v době kdy žil, nebylo vůbec jednoduché.
- Narodil se 19. října 1935 v Pardubicích. Jeho rodný dům můžeme stále v Pardubicích nalézt. Byl třetím z pěti synů nadporučíka Vladimíra Eliáše, jenž tragicky zahynul rukou německého vojáka v poslední den války, 8. května 1945, v Pardubicích na třídě Míru. Když jeho otec zemřel, bylo Petru Eliášovi 10 let. Vdova Anna Eliášová zůstala na výchovu svých pěti synů sama. Roku 1946 se s dětmi odstěhovala do Liberce.
- Petr Eliáš začal chodit do školy ještě v době války v Pardubicích Na Skřivánku. Základní vzdělání dokončil v Liberci, poté si zvolil arcibiskupské gymnázium v Praze, které však bylo v 50. letech zrušeno, a tak byl nucen pokračovat ve studiu v Liberci. Jeho snem bylo vystudovat teologickou fakultu a stát se knězem. To mu však nebylo režimem umožněno. Vystudoval chemicko-technologickou fakultu na ČVUT.
 - *„Pak šel studovat do Prahy na chemicko-technologickou. Studoval pod vedením pana profesora Wichterleho a dělal obor makromolekulární chemie, což jsou dnes naprosto běžné plastické hmoty.“*
- Emigrovat se mu podařilo roku 1864, kdy se dostal do zájezdu do Vídně, odkud se už nevrátil. Jelikož se o tom nikomu nezmínil, rodinu to překvapilo. O tom, že chce v zahraničí zůstat, se dozvěděli Eliášovi až od známého.
 - *„Měl představu o svém životě trochu jinou, než mu bylo diktováno. Tak jako on prohlašoval, že se tady dusí a že odtud musí pryč. Ovšem to jsme si mysleli, že je to jenom tak, že to říká nějak nadneseně. Nevěnovali jsme tomu vůbec pozornost.“*
- Z Vídně odcestoval do Říma, kde studoval na Gregoriánské univerzitě a následně byl vysvěcen na kněze. Několik let působil jako kněz v Itálii a ve Švýcarsku. Přál si stát se misionářem, což se mu nesplnilo. Místo toho byl poslán do Austrálie, kde působil více než dvacet let jako duchovní správce a rádce československých emigrantů, který jim byl vždy nápomocen, když se ocitli v nouzi.
 - *„A měl touhu jít pracovat jako misionář v tom nejlepším slova smyslu. To znamená dostat se do míst, která nejenom že nepřišla do styku třeba s křesťanstvím, ale žije tak, že ti obyvatelé žijí tak chudobně, že je potřeba, aby jim někdo pomohl v těch nejzákladnějších věcech. To znamená naučit je pracovat, dodržovat určité zásady hygieny, a tak dále, a tak dále. To byl jeho takový cíl. Nakonec se mu to nepodařilo.“*
- Do České republiky se vrátil až roku 1991. Krátce byl knězem v kostele svatého Antonína v Praze. Poté byl jmenován do funkce arciděkana katedrály svatého Bartoloměje v Plzni. Zde měl také na starost zřizování plzeňského biskupství.
- Práce na zřizování biskupství jej fyzicky i psychicky vyčerpala. V neděli 18. července 1993, poté co odsloužil večerní mši, se kolem dvacáté hodiny odebral na týdenní

dovolenou do Německa a Švýcarska. Brzy po odjezdu, nedaleko Plzně, dostal ve svém voze infarkt.

- „Měl na starosti zřízení nového biskupství v Plzni, kde biskup Radkovský byl instalován jako plzeňský biskup a byla to záležitost dost složitá, protože ta žádost o zřízení biskupství v Plzni byla stará asi šest set let. Před šesti sty lety s tím začal někdo, že by bylo dobře, aby ta oblast měla svoje biskupství. No a trvalo to tak dlouho, a proto to nebylo jednoduchý. A všechno to jednání měl na starosti Petr, a protože ho dost psychicky i fyzicky vyčerpalo, tak si chtěl udělat týden dovolené ve Švýcarsku, kde předtím působil asi tři, čtyři roky. Ale chudák tam nedorazil, protože u Klatov ho zastihla smrt. My jsme se tam pak jeli podívat na to místo, kde ho náhodný cyklista našel v autě, jak leží na volantu. A tak jsme tak nějak trošku s takovým tím nostalgickým pohledem na tu jeho smrt, tak jsme se dívali, co vlastně byl jeho poslední pohled na tenhle ten svět. Tak to bylo krásný kukuřičný pole, nebylo to žádné smetiště. Tak jsme říkali ano, dobře, aspoň to, že odešel s tímhle tím pohledem na hezkou českou krajinu.“
- Ing. Petr Eliáš zemřel ve věku 57 let. Pohřben byl v Liberci. Jeho život je jedinečným příběhem člověka, který měl jednu velkou touhu: sloužit a pomáhat lidem. Za svým snem šel přes veškerou nepřízeň osudu. Svoji cestu si doslova vyvzdoroval na době, která podobným snům nebyla příznivě nakloněna.

